

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

“Ουδρον κι’ εικοσόν μετροντες χρόνον
εδρεύμεν’ στην γήν των Παρθενώνων.

Αδυστος, ένδεκάτη,
ταράσσονται τὰ κράτη.

“Ετος χίλια δώδεκα κι’ ένακόσ’ άκόμα,
δλοι τήν’ Ανόρθωσι θάχουνε’ στό στόμα.

Πούντος διακόσα κι’ εικοσι, κι’ πρόσθεσε και χίλια,
κινούρια γιά τή ράχη μας άνιόνονται κονδύλια.

Τών όρων μας μεταβολή’ ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ’ εύθείας πρὸς έμέ.

Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ι ν α ι μόνο

Γιά τὰ ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι’ σ τ ο χ έ ρ ι

Είς γνῶσιν φέρομεν παντός εδμούσου τσελεπή
έτι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπη
μέ τήν άνάλογον τιμήν, κι’ όποιος άπ’ έξω θέλει
δέν θά πληρώσῃ δι’ αυτά Ταχυδρομείων τέλη

Έρχομός του Λευτεράκη από τὸ κλεινόν Λουτράκι.

Ψ.— Ένθ’ σήμερα μάζ τρώει βελτιώσεων σαράκι
ήλθε κι’ ό Πρωθυπουργός μας φρέσκος από τὸ Λουτράκι.

Ίδὼν έτι νέος δαίμων
καταστρεπτικῶν πολέμων
συνετάραξε τὸν Αἷμον.

Βλέπων τήν’ Αρβανιτιζή
νά πηγαίνει μέσ’ στός Ασκίγια,
και νά βάζουνε φωτιά
‘Αρβανίταροι’ στός τόπινα.

Βλέπων πάλιν άνω κάτω
τὸ καθένα Κομητάτο,
δλέπων σόλους’ στός Βαλκάνια
και’ στής Πύλης τὰ Ντιβάνια.

Βλέπων και τὸ Μαυροβούνι
νά τετνώνῃ τὸ ρουθουνί,
διόένα νά τρομάξῃ
και τὸν κόσμο νά τρομάξῃ.

Βλέπων πῶς κι’ ή Βουλγαρία
κάνει τώρα φασαρία
και φωνάζει μέσ’ στη Σόφια.

Τῆς Φραγκιάς άκούσας δράσεις
και τὸ Μπίετγκολό τὰς προτάσεις
και τὰ νέα γιατροσόφια.

Βλέπων τόσους διασπείμους
μέ τὸ νέο τὸ φαγγάρι
νά μή στέκωνται καλά.

Βλέπων τοὺς καιροὺς χρισίμους
κι’ άνωμάλους, κιτριναίρη,
μέ τρεχάματα πολλά.

Βλέπων πῶς καπνίζουν στόλοι
κι’ έξοπλίζονται στρατοί,
και πῶς σηκωθήκαν έλοι
και γυρεύουν κάτι τί.

Μυρίσθεις και προΐδων
πῶς επίκειται σχεδόν
παύσις τοῦ μακροῦ πολέμου τῆς Τουρκιάς και τὸν Φατέλω
εἰς τὸ μετ’ άλίγον μέλλον.

Πλὴν άκούσας παρ’ έλπίδα
πῶς σεισμός τήν Προποντίδα
τήν κατέστρεψε, φοικώδης, κι’ ένας κόσμος κατεστράφη,
και μέ θρήνην γοερούς
σέ καταστροφῆς σωρούς
ό ταλαίπωρος έτάφη.

Διαμένων ό Λευτεράκης
‘στό Λουτράκι, καθώς ξέρει,
και μακρὰν τῆς πρωτεύουσας.

Βλέπων δὲ κι' ἀκούων ὅσα
δὲν ἔμπορεῖς εἰς, ἔρε γήσας,
νὰ τὰ δῆς καὶ νὰ τὰκούσῃς.

Βλέπων φρίκης ἐποχάς,
κατακτιήσεις τῶν ἀνέμων,
μὰ καὶ διαπαραχάς
ἀνορθωτικῶν γαστέρων.

Εἰς ἐπικάριον στιγμὴν
ἀνυψῶν τὴν πυγμὴν
ὕψηλὰ πρὸς τὸ κενόν.

Καὶ τὴν ρώμην τῆς θαυμάζων,
κι' ἐκ περιτροπῆς τρομάζων
γῆν καὶ πόντον κι' οὐρανόν.

Βλέπων κλονισμούς τῆς σφαίρας
καὶ κλυδωνισμῶν ἡμέρας
καὶ παράποτε δαινιάς.

"Ἀφῆσε καὶ τὰ Λουτράκια,
τοὺς ροφούς καὶ τὰ λαυράκια,
κι' ἔσπευσε πρὸς τὰς κλεινάς.

Κι' ἤλθ' ἐδῶ, ἔρε στοκορίσι,
γὰ νὰ δῇ τὰς νέας τάσεις
καθενὸς πιστοῦ Συμβούλου.

Κι' ἤλθε λέν νὰ συζητήσῃ
καὶ τοῦ Μπέρτζολδ τὰς προτάσεις
καὶ τοῦ κάθε Μπερτοδούλου.

Εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Μπέρτζολδ, ποῦ μὰς ἔσκασε καὶ πάλι,
δὲν ἀπῆντησαν ὡς τώρα μῆτε Ρῶσοι κι' Ἀγγλοῦλλοι,
κι' ἔλοι γάστοντες προσμένοντες τῆς τριπλῆς Ἀντάντ τὴν σκέψι,
κι' ἔως ὅτου ν' ἀπαντήσῃ φαίνεται πῶς θὰ μὰς ρέψῃ.

Ἰσως ὅμως ἀπαντήσουν, Περικλέτο μιανέ,
μολὶς μέσα στο Παρίσι
ἐν σπουδῇ ξαναγυρίσῃ
ὁ πολὺς Πουανκαρέ.

"Ἐπειτα θὰ ρωτήσουνε καὶ τοὺς Ρωμηούς ἀκόμη
νὰ πάρουν γὰ τὴν πρότασιν καὶ τὴν δική μας γνώμη,
νὰ κόσμος θ' ἀνυπομονῇ καὶ θάναί στο ποδάρι
ὡς ποῦ καὶ τὴν ἀπάντησι τῆς Ρωμροσύνης πάρῃ.

Καὶ τώρα, καθὼς λένε καὶ σ' ἄλλους καὶ σ' ἐμένα,
τὸν Μπέρτζολδ τῆς Αὐστρίας τὸν πᾶσι τρία κι' ἕνα,
καὶ τρέμει καὶ φοβᾶται μήπως κι' ἐμεῖς τὸ ναι
δὲν ποῦμε, κουνενέ.

"Ὡ σὲς Μαγαρόι, τρέμετε,
κι' ἡ πρότασις ἐκείνη
ἀπὸ τὴν Ρωμροσύνη
τὴν ἀερῶδη κρέμεται.

Μὲ τὸν Γκρέυ, τὸν Σοζῶνφ, καὶ μὲ τὸν Πουανκαρέ,
κι' ὁ Κορμπιζιὸς ὁ πᾶν
τέταρτος αὐτὸς θὰ κἀνῃ
μὲ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς καρέ.

Κι' ὁ κόσμος τώρα, μπουνταλᾶ,
ἐλπίζει καρδιοπάλλων
τὸ στόμα τοῦ Κορμπιζιὸς
καὶ τῶν τριῶν τῶν ἄλλων.

Γιὰ τὴν πρότασιν τοῦ Μπέρτζολδ λένε τώρα μερικοὶ
πῶς ἐγγύς ἔσπευμένους κι' Ἀμετέρους ἀπ' ἐκεῖ,
ἀφοῦ δὲ τὴν συζητήσουν
καὶ δεόντως ἀπαντήσουν,
ἔπειτα ἀπ' αὐτὸ θὰ μάθῃ κάθε σύγχρονος γηγένης
πότε θάχωμε καινούριας τῶν Δημάρχων ἐκλογαίς.

"Ἐκθεσις Κηφισιώτικῃ παράξενῃ καὶ ἄλλοζώτικῃ.

Φ.—Γιὰ τὴν πρότασιν τοῦ Μπέρτζολδ τί φρονεῖς καὶ σύ, κολ-
[λήγας]

Π.—Εἰς τὴν "Ἐκθεσιν ἐκείνην τῶν Κηφισιωτῶν ἐπῆγα.

"Ἦτον "Ἐκθεσις ποικίλη,
μὰ καὶ πωλητὰ ἐτωμύλοι
τόσων χειροτεχνημάτων
κι' ἐγγυρίων κεντημάτων.

Καὶ δὲν ἔπαυσε ἐκεῖ
πωλητῶν φωναὴς ν' ἀκούς...
φιφτυτοῦδες μερικοὶ
ἐκᾶν τοὺς λαϊκοὺς.

"Στὴν πλουσία Κηφισιά
δὲν ἔμπορεῖς κἀν δροσιὰ,
φιλαράκο μου, νὰ πάρῃς.

Τὶ δὲν ἔδλεπες αὐτοῦ,
ἕνας κι' ἄλλος φιφτυτοῦ
ἦσαν περιβολάρης.

Καὶ σταφύλια μὰς ποιοῦσαν
φορτωμένα σὲ γαϊδούρια,
κι' ἄλλοι πάλι θαλαλοῦσαν
ἐμπορεύματα καινούρια.

Τρέχει κόσμος ἀνω κάτω,
τρέχει, κι' ἀριστοκρασί...
μὰς ποιοῦσε ρετινιότατο,
ποῦνα λαϊκὸ κρασί.

Ποιὸς ἐκεῖ παρὼν δὲν ἦτο...
τόσος κόσμος συναθεῖτο,
ποῦ φοροῦσε τὰ καλὰ του.

Κι' ἐποιοῦσαν μέσα σ' ἄλλα
κι' ἀραποστάμα μεγάλα
ἀπ' ἐκεῖνα τοῦ γαλάτου.

"Ἐκθεσις λαϊκῇ
ντόπια κι' Ἑλληνικῇ
ἐν γλώσσῃ Γαλλικῇ.

Μὰ τί κουστοπολιταίς
στῆς Κηφισίης τῆς αὐραίς...
αὐτὴ ποιοῦσε ἔλγαις
καὶ πράσιναις καὶ μαύραις.